

عنوان مقاله:

انسان کامل در غزلیات حافظ

محل انتشار:

پژوهشنامه اورمزد، دوره 9، شماره 29 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

سید مهدی موسوی - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد بوشهر

مرضیه برشادی پور - کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی

خلاصه مقاله:

آن گاه که نقاش چیره دست هستی با کلک سحرآمیز خود نقش آفرینش کاینات را پی افکند، انسان را به عنوان جانشین و امین خود، به رنگ خود و از جنس نور بیافرید. آدمی در گذرگاه تاریخ، همواره متناسب با بالندگی فکری و رشد فرهنگی و اجتماعی خویش درباره انسان و جایگاه او اندیشیده و این تصورات را در قالب هنرهایی چون مجسمه سازی، نقاشی، موسیقی، شعر و ... متجلی ساخته است. یکی از مهمترین مقوله های عرفانی در فرهنگ شورانگیز اشعار حافظ انسان کامل است که با استفاده از مضامین ابتکاری و در قالب الفاظی روان و صیقل زده و با لحنی شیرین و گوش نواز، تصویر گردیده است. این انسان آزاده و عاشق کسی جز رند نیست

کلمات کلیدی:

انسان کامل، رند، ریا و تزویر، عشق و عرفان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/753369>

